

omul de lume este o prezență fără să ridice vreo clipă tonul, impunându-se firesc.

Petro Dinuliu realizează un profesor Udrea-compozitor ignorat, a cărui apariție inevitabil comică forțează simpatia spectatorului prin aerul său de bonomie delașată.

Eleva jucată de Ruxandra Radoslavescu, cu sfielile-i pițigăiate, este ceea ce impune partitura: o pată de culoare pitorească, pe care interpreta o realizează cu oarecare grație.

Florin Pretorian își construiește, în rolul șefului de gară, o apariție de un comic savuros; pe alocuri, sînt însă detectabile exagerări, „cîrlige” inoportune, stridențe.

Dan PREDESCU

„Adela” pe scenă

În întreprinderea sa, Cristian Munteanu nu renunță la o serie de personaje importante, păstrînd, în primul rînd, relația sentimentală Emil-Adela și dilatănd prezența în acțiune a înțeleptului anticar Duvid Haim, care devine nu numai permanent interlocutor, ci și martor și rezoner al nefericitei povești de dragoste. Gîndită astfel, acțiunea devine mai inteligibilă, mai apropiată de posibilitățile scenice, construcția unor scene-cheie

ADELA, dramatizare de CRISTIAN MUNTEANU după romanul cu același titlu de GARABET IBRĂILEANU ● TEATRUL DE STAT DIN SFINTU GHEORGHE ● Data premierei : 7 septembrie 1987 ● Regia : CONSTANTIN CODRESCU ● Scenografia : LAVINIA DIMA ● Distribuția : ANTON FILIP (Emil Codrescu); TEODORA MAREȘ (Adela); CONSTANTIN CODRESCU (Duvid Haim); ZOE MARIA ALBANI (Doamna M.); CONSTANTIN COTIMANIS (Timotin); GABRIELA GÎRLONȚA (Doamna Timotin); ELENA PATAP (Matilda); DAN TURBATU (Ofițerul); în alte roluri — LILIANA PANĂ, RADU CIOROIANU.

avînd — prin dramatismul situațiilor și accentele — ce subliniază confruntările dintre personaje — un puternic ecou în sufletul receptorului.

Unitatea spectacolului e asigurată de experimentatul om de teatru Constantin Codrescu, interpret și regizor, preocupat, în primul rînd, de accesibilitatea prestației, de modul simplu, uman, prin care își propune să dea viață scenică textului.

Colaboratori mai vechi, precum scenografa Lavinia Dima, realizatoarea unui cadru scenic extrem de funcțional (dar nu întotdeauna creator de atmosferă) și compozitorul Timuș Alexandrescu, un adevărat „regizor muzical”, prin discreția cu care însoțește sonor momentele importante ale spectacolului (ca și prin linia melodică de bun gust a partiturii cîntate sau difuzate de interpreți), concurează la efortul regizoral.

Anton Filip (recentă achiziție a teatrului) ne oferă un Emil Codrescu plin de contradicții, poate mai puțin intelectual decît îl descifrasem în proza lui Ibrăileanu, dar de o omenească și sinceră simțire. Constantin Codrescu (Duvid Haim) este pitoresc, înțelept, cenzurat în dragostea și compasiunea pentru prietenul său, Emil. Doamna M. (de fapt, mama Adelei) a găsit în Zoe Maria Albani interpreta potrivită, prin prestația și discreția alcătuirii personajului; Constantin Cotimanis (Timotin) e o plăcută prezență în scurta sa apariție, iar Dan Turbatu (Ofițerul), Gabriela Gîrlonța (Doamna Timotin), Liliana Pană și Radu Cioroianu se remarcă prin efortul de a se integra în ritmul și atmosfera spectacolului. Vădit stînjenită de un rol neconform temperamentului și mijloacelor de care dispune, Elena Patap apelează la efecte exterioare în realizarea frivolei Matilda.

În sfîrșit, dar nu în ultimul rînd, vom menționa valoroasa creație a Teodorei Mareș în rolul titular, realizat cu minuție, impunîndu-se prin nuanțarea interpretării, prin rostire clară, colorată, prin tăceri și priviri semnificative, care vorbesc mai mult decît îi oferă partitura dramaturgică.

Mihai CRIȘAN